

задоволення освітньо-культурних потреб, урізноманітненні програм, які істотним чином відрізняються від тих, що реалізуються у традиційній освіті. В результаті проведеного аналізу варіантів впровадження сучасних андрогогічних підходів в освітній та культурно-розважальній сферах, можна зробити висновок, що проблема організації освіти дорослих на усіх рівнях є далекою від розв'язання та потребує грунтовного аналізу й вивчення вітчизняного і зарубіжного досвіду. Оскільки поступ до суспільства знань, глобалізація сучасного світу, інтеграція в європейський та світовий освітній простір зумовлюють нові вимоги до учасників навчально-виховного процесу, для поширення позитивного досвіду пропонується розпочати створення обласних центрів освіти дорослих, із перспективою створення всеукраїнської мережі таких центрів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Долматова Д.Т. Андрагогіка як наукова дисципліна: історія та сучасний стан / Д.Т. Долматова. – Всеосвіта. – Режим доступу: <https://vseosvita.ua/library/andragogika-ak-naukova-disciplina-istoria-ta-sucasnij-stan-79538.html> – Дата перегляду: 15.09.2019;
2. Освіта дорослих: бібліографічний покажчик / упорядник Л. Б. Лук'янова. – Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України; Українська Асоціація освіти дорослих. – Київ : ТОВ «ДКС-Центр», 2016. – 144 с.
3. Сорочан Т. Професійна діяльність андрагогів: сучасний погляд / Тамора Сорочан. // Директор школи, ліцею, гімназії. – 2008. – №4. – С. 27–32.
4. Університет третього віку, м. Дніпро. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/UTVdp/> – Дата перегляду: 15.09.2019.
5. Університет третього віку. – Університет ім. Альфреда Нобеля. – Режим доступу: http://www.duep.edu/uk/third_age_univercity_group/university_of_the_third_age – Дата перегляду: 15.09.2019.
6. Центр «Європейська освіта дорослих» Миколаїв – Режим доступу: <https://www.facebook.com/groups/1239795879377961/> – Дата перегляду: 15.09.2019.

Дубініна Наталія Василівна (Одеса) - кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри іноземних мов Одесської державної академії будівництва та архітектури

ЗАЛУЧЕННЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ДО ВИРІШЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-ЗОРІЄНТОВАНИХ ЗАВДАНЬ ЗАСОБАМИ КОМП’ЮТЕРНО-ІНТЕГРОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

В умовах інформатизації освіти зросла нагальна потреба формування інформаційної культури фахівця будь-якого профілю. У зв'язку з цим постає питання про формування умінь і навичок застосування КІТ у навчальній і майбутній професійній діяльності. Стаття присвячена проблемі застосування КІТ у процесі вирішення професійно-зорієнтованих завдань у процесі підготовки фахівців немовніх ВНЗ освіти.

Підготовка до виконання будь-якого завдання обумовлена низкою чинників, які матимуть суттєвий вплив на якість вирішення цього завдання на високому професійному рівні з урахуванням всіх сучасних вимог освіти та ринку праці. Як відомо, підготовка до певного виду діяльності спрямована на опанування знаннями, вироблення вмінь та навичок здійснення певної діяльності. Лише людина з високим рівнем підготовки здатна до здійснення професійної діяльності на високому рівні, формування та підвищення працездатності, розвитку самостійності, креативності, ініціативи, уяви, судженъ, активності, ерудиції, та досягнення поставлених цілей.

Наразі наявність знань, умінь і навичок застосування фахівцями КІТ є потужним ресурсом, здатним забезпечити високий розвиток суспільства та підвищити конкурентоспроможність країни на світовому ринку праці. Виникнення постіндустріального суспільства суттєво підвищило вимоги до фахівців: від сучасного фахівця очікують не лише вмінь виконувати свої функціональні обов'язки, але й умінь створювати проекти, приймати

рішення та творчо підходити до виконання справи. У зв'язку з вищезазначеним постає необхідність підготовки сучасного фахівця, який орієнтується у мультимедійному просторі, володіє знаннями КІТ та вміннями їх застосовувати у процесі вирішення професійних завдань.

Принцип професійної спрямованості навчання є головним принципом в системі професійної освіти, найважливішим принципом діяльності при організації навчальної, позааудиторної та дослідницької роботи майбутніх фахівців. Головною проблемою сучасної професійної освіти є перехід майбутнього фахівця від навчальної діяльності до професійної.

I. Пальшкова під практико-зорієнтованим підходом до професійного навчання розуміє орієнтацію змісту і методів педагогічного процесу на формування практичних навичок роботи [6, с. 33]. Використання практико-зорієнтованого підходу, на її погляд, в практиці навчання означає, що під час навчального процесу зміст і методи курсу спрямовані на формування у студентів практичних навичок роботи, які дозволять їм реалізувати професійну діяльність на рівні гарантованої межі ефективності навчання.

На погляд I. Вербицького, професійно-зорієнтоване навчання являє собою трансформацію змісту і форм навчальної діяльності в адекватні їм, попередньо узагальнені зміст і форми професійної діяльності [4].

За словами О. Котлярової, професійно-зорієнтоване навчання має бути спрямоване на вироблення професійно-значущих знань, вмінь, навичок, здатностей, мотивації та досвіду професійної діяльності, об'єднання яких являє собою єдність теоретичної та практичної готовності до конкретного виду діяльності та дозволяє проявити на практиці свій творчий потенціал для успішного здійснення професійної діяльності [5, с. 87].

У дослідженні під професійно-зорієнтованими завданнями будемо розуміти професійні ситуації з дисциплін, які створюються у процесі навчання з метою підготовки майбутніх фахівців до здійснення їх майбутньої професійної діяльності.

Впровадження запропонованих професійних ситуацій є доцільним на сучасному етапі розвитку вищої освіти у зв'язку з тим, що ринок праці сьогодні потребує фахівців, які здатні оволодіти у повному обсязі не лише знаннями своєї майбутньої професії, але й вміти розв'язувати різного виду професійні завдання на практиці, орієнтуватися у будь-якій професійній ситуації, бути в змозі вирішувати професійні проблеми. Крім того, ми уважаємо, що використання таких ситуацій в освітньому процесі сприятиме підвищенню рівня сформованості професійних вмінь і навичок, забезпечення гарних стосунків в колективі, адекватній самооцінці, здатності працювати в команді, спільній праці викладачів і студентів, підвищенню інтересу до навчання і, у такий спосіб, якості підготовки майбутніх фахівців. Отже, аналіз вищезазначеного дозволяє дійти висновку, що систематичне застосування майбутніх фахівців немовних закладів вищої освіти до вирішення професійно-зорієнтованих завдань засобами КІТ сприятиме виробленню знань, вмінь і навичок, необхідних для здійснення майбутньої професійної діяльності на високому рівні і досягненню країною рівня конкурентоспроможності на світовому ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бернадская Е. В. Моделирование ситуаций профессиональной деятельности в обучении иностранному языку в высшем учебном заведении военного профиля: дис. канд. пед. наук: 13.00.04. Киев, 2005. 183 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови. Київ-Ірпінь, 2005. - 1728 с.
3. Вербицкий А. А. Проблема трансформации мотивов в контекстном обучении. URL: www/library.by/portalus/modules/psychologe/ (Дата обращения 10.03.2018 г.)
4. Выготский Л. В. Педагогическая психология. Москва, 1991. - 387 с.
5. Котлярова О.В. Выездные практические занятия: метод. рекоменд. для студ. спец. 100103 «Социально-культурный сервис и туризм» и 100201 «Туризм». Челябинск, 2006. - 152 с.

6. Пальшкова І. О. Формування професійно-педагогічної культури майбутнього вчителя початкової школи: практико-орієнтований підхід: автореф. дис. д-ра пед. наук. Одеса, 2009. - 44 с.

7. Синиця М. О. Використання мультимедійних технологій у навчальному процесі ВНЗ як засіб формування педагогічних знань. ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 418-438.

8. Dearing R. The institute for learning and teaching in higher education: institutions, academics, and the assessment of prior experiential learning, London: Routledge Falmer, 2001. - 152 p.

Єрмакова Світлана Станіславівна (Одеса) – доктор педагогічних наук, професор кафедри філософії, політології, психології і права Одесської державної академії будівництва та архітектури

Глінін Дмитро Юрійович (Одеса) – аспірант кафедри містобудівництва Одесської державної академії будівництва та архітектури

ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ LEAN-ОСВІТИ: СИНТЕЗ ПЕДАГОГІЧНОЇ І ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

Переорієнтація постіндустріального суспільства на інформацію і знання як стратегічні ресурси розвитку, призвели до радикальних трансформацій образу сучасної картини світу. В умовах сучасності чітких контурів набула й тенденція на посилення взаємозв'язку між наукою, освітою та виробництвом. Відтак, на засадах наростання трансформаційних процесів і переходу до науково-інформаційних технологій відбувається зміна самої парадигми людського прогресу, сутністю, основним виміром та її основним критерієм стає становлення системи lean трансформацій. Визначальними цінностями системи lean трансформацій, стали знання та здатність людини до навчання протягом усього життя. У свою чергу lean-освіта, в умовах суспільства знань, набирає особливої соціальної сили, оскільки актуалізується на засадах розрахунковості та ощадливості використання можливостей освітнього процесу. Соціально-економічні реалії ставлять перед lean-освітою принципово нові завдання та відкривають нові можливості. Парадигма lean-освіти, в основі якої лежить принцип формування «людини знаючої», не може плідно функціонувати у межах старих соціально-економічних форм. Сучасний світ потребує, конкурентоспроможного фахівця, здатного діяти в умовах соціально-економічних трансформацій, що мають постійно діючу інноваційну складову. Саме тому освітній процес вищих технічних навчальних закладів можна прирівняти до виробництва, де «продуктом» є майбутній фахівець, якому надається додаткова «цінність» у вигляді знань, умінь та рівня сформованих компетенцій.

У контексті вирішення вказаної проблеми актуальності набуває питання впровадження lean-освіти у вищих технічних навчальних закладів.

Пріоритети державної політики у галузі вищої технічної освіти лежать у площині створення передумов для випереджальної професійної підготовки творчої індивідуальності майбутнього фахівця, забезпечення можливостей для оволодіння професійною кваліфікацією і компетентністю, що дасть змогу майбутньому фахівцеві вибудувати траекторію свого особистісного-професійного зростання.

Так, дослідження стану професійної підготовки майбутніх фахівців у вищих технічних навчальних закладах можливе на кількох рівнях методологічного аналізу[2]: перший здійснюється на засадах загально філософського розуміння проблеми пізнання і самопізнання, основним засобом яких є розвиток; другий аргументується вибором й обґрунтуванням методологічних зasad дослідження процесу професійної підготовки майбутніх фахівців у вищому технічному навчальному закладі, а третій – конкретизується визначенням сукупності методів моніторингового дослідження стану сформованості готовності майбутніх фахівців у вищому технічному навчальному закладі до професійної діяльності, що включає розроблення моніторингової технології професійної підготовки